

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΚΟΜ(94) 669 τελικό

Βρυξέλλες, 21.12.1994

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

**ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΟΡΥΦΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
(ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1995)**

Εισαγωγή

Ο διεθνής χαρακτήρας της οικονομίας και η τεχνολογική πρόοδος αυξάνουν συνεχώς την αλληλεξάρτηση μεταξύ των εθνών. Παράλληλα, οι διαφορές μεταξύ πλούτου και φτώχειας τονίζονται μεταξύ των χωρών αλλά και στο εσωτερικό τους. Έτσι, εμφανίζονται νέοι πόλοι ανάπτυξης ενώ ορισμένες περιοχές, οι οποίες δεν είναι ακόμα σε θέση να επωφεληθούν, βυθίζονται αντίθετα στη φτώχεια. Επίσης, όλες οι χώρες, βιομηχανοποιημένες ή όχι, αντιμετωπίζουν το πρόβλημα δυαδικότητας των κοινωνιών τους : οι οικονομικοί παράγοντες που αποφέρουν κέρδη παραγωγικότητας ή που είναι σε θέση να εκμεταλλευθούν τις δυνατότητες που δημιουργεί η διεθνοποίηση της οικονομίας, βλέπουν τη θέση τους να βελτιώνεται ενώ οι άλλοι, κυρίως οι λιγότερο ειδικευμένοι, βρίσκονται είτε εκτός της αγοράς εργασίας, είτε γίνονται "φτωχοί εργαζόμενοι", ή αποσύρονται στην άτυπη οικονομία, πράγμα που τους καταδικάζει βαθμhdόν στο να μείνουν στο περιθώριο. Έτσι, η ένταση που προκαλεί η διαθροωτική ανεργία, η μεγάλη φτώχεια, ο αποκλεισμός από την κοινωνία αποτελεί χαρακτηριστικό όλων των χωρών· επιδεινώνεται με τις μεταναστεύσεις και την εξέλιξη των οικογενειακών δομών που συντελούν στο να απομονώνονται και να καθίστανται τρωτοί οι πιο αδύναμοι.

Οι εξελίξεις αυτές σημειώνονται παρά τις αξίες της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Απειλούν την εσωτερική σταθερότητα των κοινωνιών μας· οι ίδιες τροφοδοτούν τα εθνικιστικά και ολοκληρωτικά κινήματα, πηγή περιφερειακών εντάσεων, και υποθάλλουν τη διεθνή τρομοκρατία· μπορεί να θέσουν εμπόδια στην πορεία του κόσμου προς τη δημοκρατία και τη σταθερότητα καθώς και προς τις ελεύθερες συναλλαγές, την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων και την οικονομία αγοράς. Μπορούν έτσι να απειλήσουν την παγκόσμια ασφάλεια και ειρήνη.

Η Διάσκεψη Κορυφής για την κοινωνική ανάπτυξη εγγράφεται στη συνέχεια των συνδιασκέψεων των Ηνωμένων Εθνών για την ανέλιξη του ανθρώπου, που διεξάχθηκαν (Ρίο, Βιέννη, Κάιρο) ή πρόκειται να διεξαχθούν (Πεκίνο). Πρέπει να θεωρηθεί σαν μία ευκαιρία για να αυξηθεί σε διεθνές επίπεδο η συνειδητοποίηση αυτών των ανισορροπιών. Αυτά τα συμπεράσματα θα επιτρέψουν να επαναπροσανατολίσουμε τα εθνικά οικονομικά συστήματα και τη διεθνή συνεργασία προς μεγαλύτερη ισότητα και αλληλεγγύη, που είναι απαραίτητες για την σταθερή και διαρκή ανάπτυξη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση της οποίας κύριος στόχος είναι να "προωθήσει την ισόρροπη και διαρκή οικονομική και κοινωνική πρόοδο" (άρθρο Β των κοινών διατάξεων της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, θέλει να συμβάλει με την εμπειρία της σ' αυτήν την εμβάθυνση. Επιθυμεί να προωθήσει σμαυτήν τη Διάσκεψη Κορυφής, τις αρχές και τους στόχους και να φροντίσει ώστε να εξασφαλιστούν οι πόροι και η παρακολούθηση για την εφαρμογή τους.

1. Αρχές

Πρώτα απόλα η κοινωνική ανάπτυξη είναι στενά συνδεδεμένη με τη δημοκρατία· ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου προϋποθέτει τη συμμετοχή της κοινωνίας πολιτών, ιδίως με το διάλογο μεταξύ των εταίρων.

Η ένταξη των κοινωνικών πολιτικών στις οικονομικές πολιτικές είναι απαραίτητη για να μπορούν να προσαρμόζονται συνεχώς στο διεθνές περιβάλλον που βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη.

Το άνοιγμα των αγορών και το παιχνίδι των δυνάμεων του ανταγωνισμού, σε συνδυασμό με τις κατάλληλες μακροοικονομικές πολιτικές, αποτελεί αναντικατάστατη πηγή δυναμισμού. Πρέπει ωστόσο να προβλεφθούν στο πλαίσιο των οικονομικών πολιτικών διαρθρωτικές ενέργειες, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα της ανάπτυξης και να αποτραπεί η εμφάνιση μεγάλων ανισορροπιών. Συχνά οι δύο στόχοι της βιωσιμότητας και της καταπολέμησης της φτώχειας υλοποιούνται με τις ίδιες ενέργειες που συνίστανται στα εξής : ενίσχυση της ανάπτυξης θέσεων απασχόλησης, πραγματική και δίκαιη πρόσβαση στους παραγωγικούς πόρους (γη, πίστωση, εκπαίδευση), παροχές αγαθών και δημοσίων υπηρεσιών που αποσκοπούν στο να προωθήσουν το σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και να εξαλείψουν τη μεγάλη φτώχεια (πόσιμο νερό, διατροφή, στέγαση, περιβάλλον, πρόνοια), να βελτιώσουν την ισότητα ευκαιριών (ισότητα γυναικών-ανδρών, εκπαίδευση, κατάρτιση, πολιτισμός), να εξασφαλίσουν μία ελάχιστη αλληλεγγύη στην περίπτωση σοβαρών κτυπημάτων της μοίρας (ασθένεια, επαγγελματικά ατυχήματα) και να εξασφαλίσουν την κινητικότητα και την ενσωμάτωση του εργατικού δυναμικού (κατάρτιση, λειτουργία της αγοράς εργασίας). Πρέπει επίσης να ενισχυθεί η ένταξη στην κοινωνία ιδίως των εργαζομένων μεταναστών.

Η ΕΕ άρχισε να εξασφαλίζει την καλύτερη διάρθρωση μεταξύ διαφορετικών τομέων των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών, προσδίδοντας σαφώς νέα προτεραιότητα στην απασχόληση: αυτό είναι το αντικείμενο των δύο Λευκών Βιβλίων που παρουσίασε η Επιτροπή, το ένα σχετικά με την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση, το άλλο σχετικά με την κοινωνική πολιτική, καθώς και του σχεδίου βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης δράσης για την καταπολέμηση της ανεργίας· πράγμα που αποτελεί επίσης βασικό μέλημα των κύριων κατευθύνσεων των οικονομικών πολιτικών της Κοινότητας.

Το Λευκό Βιβλίο για την κοινωνική πολιτική παρουσίασε μία συνολική πολιτική που αποβλέπει στην ενίσχυση και την ανάπτυξη της δράσης της Ένωσης σε θέματα κοινωνικής πολιτικής. Υπογράμμισε επίσης ότι η δημιουργία θέσεων απασχόλησης, ακόμα και σε μεγάλο βαθμό, δεν θα αρκούσε για να εξαλείψει τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια, και ότι είναι αναγκαίο να καταβληθούν και άλλες προσπάθειες για την ενδυνάμωση της αλληλεγγύης και τη συγκέντρωση όλων των εταίρων στον αγώνα κατά του κοινωνικού αποκλεισμού, με τα κράτη μέλη και τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές τους αρχές στην πρώτη θέση.

2. Στόχοι

Μεταξύ των στόχων που έχουν ήδη προσδιοριστεί από το σχέδιο πολιτικής δήλωσης των Ηνωμένων Εθνών, ενόψει της Κοινωνικής Διάσκεψης Κορυφής, η ΕΕ στηριζόμενη στις κατευθύνσεις που αναπτύσσονται στο Λευκό Βιβλίο για την κοινωνική πολιτική, θα πρέπει ιδιαίτερα να φροντίσει:

(α) στο πολυμερές πλαίσιο

- όλες οι χώρες να καθορίσουν συγκεκριμένους στόχους κοινωνικής ανάπτυξης που θα τοποθετούνται κλιμακηδόν χρονικά, σε συνάρτηση με το επίπεδο ανάπτυξής τους : στόχοι διατροφής, όσον αφορά τη στοιχειώδη εκπαίδευση, τη στέγαση, την πρόσβαση στο πόσιμο νερό και στις βασικές υγειονομικές υποδομές, την εκπαίδευση, την υγεία, τις θέσεις απασχόλησης, την ίση πρόσβαση στην αγορά και στους παραγωγικούς πόρους, τα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας που θα αναπτυχθούν προοδευτικά, την ανώτατη εκπαίδευση και τη συνεχή κατάρτιση·

- να προωθηθούν τα κοινωνικά δικαιώματα σε συνάρτηση με τις συμβάσεις της ΔΟΕ, κυρίως εκείνα που αφορούν την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και των συλλογικών διαπραγματεύσεων, την εργασία των παιδιών και την εξαναγκαστική εργασία, παρακινώντας τα κράτη για την κύρωσή τους και εξασφαλίζοντας τον πραγματικό σεβασμό της εφαρμογής τους. Στην πραγματικότητα μόνο κάτω από ικανοποιητικές συνθήκες εργασίας, μπορεί η απασχόληση να μειώσει τη φτώχεια και να διευκολύνει την κοινωνική ενσωμάτωση. Οι διαπραγματεύσεις που έχουν αρχίσει στο Μαρακές και θα συνεχιστούν στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), θα πρέπει να συμβάλουν στο να εξασφαλιστεί η συμβολή του διεθνούς εμπορίου στην κοινωνική ανάπτυξη·

- να αποτελέσει ειδικό στόχο των πολιτικών κοινωνικής ανάπτυξης η μείωση των τεράστιων ανισοτήτων που διαπιστώθηκαν σε πολλές φτωχές χώρες και σε χώρες με μέσο εισόδημα, λόγω των άνισων όρων πρόσβασης στη γη, στην πίστωση και στην εκπαίδευση, ιδίως όσον αφορά τις γυναίκες·

- να συντονιστούν καλύτερα οι πολιτικές συνεργασίας και παροχής βοήθειας για να επιτευχθούν οι στόχοι κοινωνικής ανάπτυξης, σεβασμού των κοινωνικών δικαιωμάτων και μείωσης των υπερβολικών ανισοτήτων·

- οι πολιτικές που συστήνονται και υποστηρίζονται οικονομικά από διεθνή όργανα, ιδίως το ΔΝΤ και τη Διεθνή Τράπεζα, να ενσωματώσουν σαφώς την κοινωνική ανάπτυξη, κυρίως για τη διαρθρωτική προσαρμογή·

- να διεξάγεται η διεθνής ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων, που αποδεικνύεται απαραίτητη για την ανάπτυξη του Νότου και τον εκσυγχρονισμό της Ανατολής, σε ένα νομικό πλαίσιο που θα επιτρέπει να αποφεύγεται το γεγονός να παρεκκλίνουν του στόχου τους και να χρησιμοποιούνται είτε για εγκληματικές δραστηριότητες (ναρκωτικά, διαφθορά, τρομοκρατία), είτε να απαλλάσσονται των φόρων παρανόμως, πολύτιμοι πόροι για την ανάπτυξη.

(β) στο διμερές πλαίσιο, η ΕΕ θα πρέπει να αναζητήσει αμοιβαίες δεσμεύσεις με τις χώρες που δικαιούνται χρηματική βοήθεια ή εμπορικές προτιμήσεις από την Κοινότητα, προβλέποντας:

- την κύρωση και το σεβασμό, κατά τρόπο αποτελεσματικό, των πολυμερών δεσμεύσεων που αναφέρθηκαν παραπάνω·

- την παροχή προτεραιότητας, στα προγράμματα συνεργασίας για την ανάπτυξη που συμφωνήθηκαν μεταξύ της ΕΕ και των εταίρων της, στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και στην καταπολέμηση της φτώχειας, κυρίως για τη μείωση των ανισοτήτων, προκειμένου να ενταχθούν οι στόχοι αυτοί στις εσωτερικές τους πολιτικές·

- την παροχή προτεραιότητας στη χορήγηση της βοήθειας και των εμπορικών προτιμήσεων σε χώρες που δεσμεύονται πράγματι με συγκεκριμένες και αποτελεσματικές στρατηγικές κοινωνικής ανάπτυξης·

- ιδιαίτερα έναντι της Αφρικής, η ΕΕ πρέπει να υποστηρίξει μέσω των διάφορων δικιών της μέσων βοήθειας και συνεργασίας, τις εσωτερικές προσπάθειες που θα πρέπει να ενισχυθούν, έτσι ώστε να επιτευχθεί η κατοχή ευνοϊκότερης θέσης στο παγκόσμιο εμπόριο και να ευνοηθεί η αύξηση των επενδύσεων·

-στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, που διέρχονται μεταβατική φάση, έχει ουσιαστική σημασία να παγιωθούν το ταχύτερο δυνατό, τα οφέλη των μεταρρυθμίσεων με τη λήψη μέτρων για τη μείωση των κινδύνων που συνδέονται με τις κοινωνικές επιπτώσεις των μεταβολών που έχουν αρχίσει για όσους βρίσκονται σε περισσότερο μειονεκτική θέση. Η ΕΕ θα λάβει περισσότερο υπόψη την κοινωνική διάσταση της ανάπτυξης στα προγράμματα υποστήριξης των οικονομικών και πολιτικών μεταρρυθμίσεων.

3. Τα μέσα : πόροι και παρακολούθηση.

(α) οι πόροι

Πρέπει να αποφευχθεί η δημιουργία πόλωσης της συζήτησης, αποκλειστικά στο στόχο του 0,7% της δημόσιας βοήθειας στην ανάπτυξη (ΔΒΑ): βέβαια, ο στόχος αυτός παραμένει σημαντικός και πρέπει να ενθαρρύνεται η πρόοδος προς αυτή την κατεύθυνση πρώτα, στα κράτη που απέχουν περισσότερο από αυτόν, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται καλύτερη κατανομή των προσπαθειών. Εξάλλου, η σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας και οι όροι επιλογής της ΔΒΑ θα πρέπει να βελτιωθούν.

Αλλά το πρόβλημα των πόρων για την ανάπτυξη θα πρέπει να αντιμετωπιστεί στην πολύ ευρύτερη προοπτική των σωστών εσωτερικών πολιτικών και του αυξανόμενου ρόλου των εξαγωγών καθώς και των ιδιωτικών ροών κεφαλαίων Βορρά-Νότου μέσω των ελευθερωμένων διεθνών αγορών.

Η αύξηση της παγκόσμιας αποταμίευσης μέσω κατάλληλων μακροοικονομικών πολιτικών σε εθνικό επίπεδο, ιδίως μέσω της απορρόφησης των υπερβολικών ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, και η βελτίωση της αποτελεσματικότητας των επενδύσεων χάρη στην ελευθέρωση των διεθνών χρηματοοικονομικών αγορών και της εφαρμογής εσωτερικών διαρθρωτικών πολιτικών που προσανατολίζονται προς την αποτελεσματικότητα και τη δικαιοσύνη - εξασφαλίζοντας αποτελεσματική πρόσβαση, στους παραγωγικούς πόρους και στις αγορές κυρίως για την προώθηση της βαθμιαίας ενσωμάτωσης του άτυπου τομέα της οικονομίας, αποτελούν τους βασικούς άξονες της επαρκούς δημιουργίας και της αποτελεσματικής χρησιμοποίησης των πόρων για την ανάπτυξη. Ο επαναπροσανατολισμός των δημόσιων δαπανών, ιδίως με τη μείωση των υπερβολικών στρατιωτικών δαπανών, σε συγκεκριμένους στόχους κοινωνικής ανάπτυξης, αφενός, και η δημιουργία δίκαιων φορολογικών συστημάτων που φορολογούν όλα τα εισοδήματα προοδευτικά σύμφωνα με τη σημασία τους, θα πρέπει να συστηθούν κυρίως στις αναπτυσσόμενες χώρες και σμαυτές που διέρχονται περίοδο μεταβατική, οι οποίες θα δεσμευτούν σε στρατηγικές κοινωνικής ανάπτυξης. Η μείωση των στρατιωτικών δαπανών θα διευκολυνθεί από την ενίσχυση της περιφερειακής συνεργασίας για να αποκατασταθεί ένα κλίμα εμπιστοσύνης και να μειωθεί η αστάθεια.

Για να υποστηρίξει αυτές τις εσωτερικές πολιτικές κινητικότητας των πόρων για την ανάπτυξη, η διεθνής κοινότητα πρέπει, με τη σειρά της, να ενθαρρύνει, μέσω της ελευθέρωσης των αγορών, τις ροές κεφαλαίων, τη μεταφορά τεχνολογίας και τεχνογνωσίας, ιδίως μέσω κοινών επιχειρήσεων, προς τις αναπτυσσόμενες χώρες και εκείνες που διέρχονται μεταβατική περίοδο. Για το λόγο αυτό, είναι σημαντική η κύρωση των συμφωνιών του κύκλου της Ουρουγουάης και η εφαρμογή, στο πλαίσιο του ΠΟΕ, του χρονοδιαγράμματος του Μαρακές, συμπεριλαμβανομένης της σχέσης μεταξύ εμπορίου και κοινωνικής ανάπτυξης.

Κατά τον ίδιο τρόπο, είναι απαραίτητες, η βελτίωση της αποτελεσματικότητας της ΔΒΑ και η ελάφρυνση του χρέους για τις εξαιρετικά χρεωμένες χώρες, ιδιαίτερα της Αφρικής. Θα πρέπει να υποστηριχθούν επίσης οι προσπάθειες των χωρών που διέρχονται μεταβατική περίοδο.

(β) οι μηχανισμοί παρακολούθησης

Η παρακολούθηση της Διάσκεψης Κορυφής για κοινωνικά θέματα, γίνεται, πρώτα απ'όλα, σε εθνικό επίπεδο. Συγχρόνως, η διάσκεψη προσφέρει μία μοναδική ευκαιρία προώθησης της συνειδητοποίησης των θεμάτων κοινωνικής ανάπτυξης κατά τρόπο περισσότερο ενιαίο, στο πλαίσιο του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών. Ιδιαίτερα, τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να προσφέρουν ένα φόρουμ για τις ανταλλαγές των εθνικών εμπειριών σε σχέση με τα τρία κεντρικά θέματα της διάσκεψης. Κάθε μηχανισμός παρακολούθησης θα πρέπει να γίνεται στο πλαίσιο των υπαρχόντων οργάνων. Σχετικά με αυτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο ρόλος της Γενικής Συνέλευσης, του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου (ECOSOC) και μιας ανανεωμένης επιτροπής για την Κοινωνική Ανάπτυξη. Είναι επίσης σημαντικό να δεσμευτούν ενεργά στην παρακολούθηση της Διάσκεψης, τα όργανα των Ηνωμένων Εθνών, οι ειδικές υπηρεσίες, τα ιδρύματα του Bretton Woods και ο ΠΟΕ, στους αντίστοιχους τομείς των αρμοδιοτήτων τους. Η Κοινωνική αυτή Διάσκεψη Κορυφής, θα πρέπει επίσης να υπογραμμίσει την ανάγκη προώθησης μιας συντονισμένης και ενιαίας προσέγγισης της κοινωνικής ανάπτυξης, ενισχύοντας τη συνεργασία ανάμεσα στα όργανα και της υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών, ιδιαίτερα των ΔΟΕ, τα ιδρύματα του Bretton Woods και τον ΠΟΕ.

Συμπέρασμα

Η Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής για την κοινωνική ανάπτυξη πρέπει να προσδώσει κάποιο νόημα στη διεθνοποίηση της οικονομίας αποδίδοντας της σαν στόχο μία ανάπτυξη με επίκεντρο τον άνθρωπο, η οποία στηρίζεται σε ένα σύνολο κοινών αρχών και κανόνων σε όλες τις ηπείρους και σε όλες τις χώρες έτσι ώστε να προλαμβάνεται κάθε κίνδυνος αντιπαράθεσης και να εξασφαλίζεται το μέγιστο των ανταλλαγών και της συνεργασίας μεταξύ τους. Οι εθνικές πολιτικές πρέπει, στο πλαίσιο διεθνούς τάξης που θα ορίζει στόχους και κανόνες κοινωνικής δικαιοσύνης και προόδου, ενσωματωμένες σε πολιτικές σταθερής προόδου και διαρκούς ανάπτυξης, να αποβλέπουν σαφώς στην απομάκρυνση της φτώχειας, στην προώθηση της παραγωγικής απασχόλησης και στην εξασφάλιση της κοινωνικής ολοκλήρωσης, και παράλληλα να συμβάλουν στη διατήρηση του περιβάλλοντος.

Σε εθνικό επίπεδο, η φτώχεια και ο κοινωνικός αποκλεισμός θα πρέπει, πρώτα απ'όλα, να προλαμβάνονται και να καταπολεμούνται με την εξασφάλιση δίκαιης και αποτελεσματικής πρόσβασης όλων, ανεξαρτήτως του φύλου, στους παραγωγικούς πόρους και στις αγορές καθώς και σε ελάχιστες υπηρεσίες του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας. Αλλά για την εξάλειψη της φτώχειας και για την κοινωνική ενσωμάτωση χρειάζεται περισσότερο συστηματική δράση που θα στοχεύει στις βαθύτερες αιτίες: η συμμετοχή που στηρίζεται στη δημοκρατία και στα δικαιώματα του ανθρώπου, συμπεριλαμβανομένης της ισότητας ανδρών και γυναικών, η κάλυψη των πρωταρχικών αναγκών με την παροχή υγιεινών κατοικιών, διατροφής και υγειονομικών υπηρεσιών χάρη στην αλληλεγγύη του συνόλου της κοινωνίας, η εκπαίδευση και η κατάρτιση, αποτελούν επίσης τους βασικούς άξονες αυτής της δράσης. Επιπλέον, η δράση εθελοντικών οργανώσεων που πλησιάζουν το άτομο πρέπει να υποστηριχτεί από το κράτος και τις περιφερειακές και τοπικές αρχές.

Σε διεθνές επίπεδο, ο σεβασμός της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου πρέπει να επεκταθεί και να εξασφαλιστεί ενώ η πολυμερής διαπραγμάτευση κοινωνικών κανόνων πρέπει να ενθαρρύνεται κυρίως στο πλαίσιο του ΔΟΕ και του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου (ECOSOC). Οι κανόνες αυτοί πρέπει να ενταχθούν στις πολιτικές που διεξάγουν τα όργανα και οι ειδικές υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών, ο ΠΟΕ, το ΔΝΤ και η Διεθνής Τράπεζα που θα πρέπει να καθορίσουν επίσης σαφείς και συγκεκριμένους στόχους ανέλιξης του ανθρώπου. Η διμερής και

πολυμερής βοήθεια που προορίζεται για κοινωνικά προγράμματα θα πρέπει να ενισχυθεί έτσι ώστε να υποστηρίζει τις αναγκαίες μεταφορές εσωτερικών πόρων προς την ανέλιξη του ανθρώπου, κυρίως στο εσωτερικό των δημοσίων προϋπολογισμών.

Η παρακολούθηση των εθνικών πολιτικών και της διεθνούς συνεργασίας πρέπει να εξασφαλιστεί, κατά τρόπο συστηματικό, προκειμένου να σημειώσει ουσιαστική πρόοδο έως την προσεχή Διάσκεψη Κορυφής για κοινωνικά θέματα, το 2005.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, από την πλευρά της, θα συνεχίσει τις προσπάθειές της, εξασφαλίζοντας πάντα μεγαλύτερο άνοιγμα των αγορών της, για να δημιουργήσει μαζικές θέσεις απασχόλησης που είναι αναγκαίες για την πρόληψη του κοινωνικού αποκλεισμού και να δώσει νέα ζωή, μ' αυτήν την προοπτική, στα συστήματα κοινωνικής της πρόνοιας. Η ίδια σκοπεύει στην εξάλειψη της φτώχειας και στην ενσωμάτωση όλων των στοιχείων των κοινωνιών της.

Τέλος, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρώτος χορηγός βοήθειας για την ανάπτυξη, είναι αποφασισμένη να εξακολουθήσει να παρέχει σημαντική συμβολή στη διεθνή δράση, τόσον όσον αφορά τους κανόνες και τις συμβάσεις για τις οποίες έχει γίνει διμερής διαπραγμάτευση, όσο και όσον αφορά τη συνεργασία με τους εταίρους της στον τομέα της ανάπτυξης.

ISSN 0254-1483

COM(94) 669 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

04 05 11

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-94-705-GR-C

ISBN 92-77-84522-8
